

Wil Korrelboom tekent haar portretten eigenlijk, maar dan wel met olieverf.

Vlucht

■ PULCHRI

Lange Voorhout 15, Den Haag: Wil Korrelboom, 'On the run', installatie. Di-vr 11.00-17.00, za-zo 13.00-17.00, t/m 3 november.

Stel dat je plotseling het land moet ontvluchten. Tijd om bezittingen in

veiligheid te brengen is er niet. Hooguit één ding kan meê. Wat stop je dan snel bij je? Deze vraag stelde Wil Korrelboom aan vijf mensen uit haar omgeving. Met de antwoorden ging ze aan de slag. De installatie 'On the run' ontstond: een kunstwerk dat bestaat uit schilderijen, voorwerpen en een interessante gedachte. Die gedachte komt ongedwongen bij de kijker op. Wat zou je zélf meenemen? Het probleem van de vluchtelingen, het verschijnsel van de illegalen, het zijn complexe vraagstukken die het individu zo zoetjes aan doen duizelen.

De menselijke maat is er niet meer. Korrelbooms vraag brengt die maat terug. Je moet nu zelf maar eens in de huid van een vluchteling kruipen. Iemand die van huis en haard verdreven wordt, heeft een aandenken, een persoonlijk eigendom, net zo hard nodig als eten en drinken. Primo Levi beschreef het navrant in zijn kamproman 'Is dit een mens': als je mensen van al hun persoonlijke bezittingen berooft, berooft je ze van hun identiteit.

Korrelboom schilderde vijf drieluiken. Een vrouw en vier mannen worden afgebeeld. Bij elk portret horen twee kleine schilderijen met een voorstelling die

qua sfeer aansluit. Voor elk drieluik staat een tafeltje met het onmisbare persoonlijke eigendom. Wil Korrelboom heeft een aparte schilderijstijl, ze tekent haar portretten eigenlijk, maar dan wel met olieverf. Ze beperkt zich tot het essentiële: met egale kleurvlakken en dunne zwarte lijnen geeft ze haar modellen gestalte. Tamelijk lege schilderijen in pasteltinten zijn het resultaat.

Toch leidt deze terughoudendheid niet tot saaie introversie. Daar zijn de gezichten te intrigerend en de composities te 'eigen' voor. Mooi is een vrouwelijk naakt dat wordt geflankeerd door twee poppenschilderijtjes. Op het tafeltje ligt een bundel liefdesbrieven. Symboliek te over dus. Dichter bij het thema van de installatie staat het portret van een Ghanese jongen. Hij nam - daadwerkelijk - een aantal beduimelde familiekiekjes mee op de vlucht. De rauwe werkelijkheid ligt hier op een kaal zgn. 'sfeerkleed'-tafeltje: het dierbare verleden gereduceerd tot drie kleine foto's. (EK)

HC 21/10/1999